

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5060/06
01.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА" у власништву АА, коју по пуномоћју заступа АБ, адвокат, против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења Пореске управе - Регионалног центра Крагујевац, бр. 01-47009-1-00143/2006-3/1 од 14.4.2007. године и бр. 01-47009-1-00143/2006-3 од 23.8.2006. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 01.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВАЈУ решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе - Регионалног центра Крагујевац, бр. 01-47009-1-00143/2006-3/1 од 14.4.2007. године и бр. 01-47009-1-00143/2006-3 од 23.8.2006. године.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу у управном спору против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац, бр. 01-47009-1-00143/2006-3 од 23.8.2006. године, а којим је одбијена, као неоснована, његова жалба изјављена на решење Пореске управе, Филијале Краљево бр. 47-00224/15/2006-050-010 од 18.7.2006. године, а којим је тужиоцу, као пореском обвезнику, у циљу отклања утврђених незаконитости и неправилности у поступку теренске контроле евидентирања сваког појединачног промета преко фискалне касе наложено предузимање радњи ближе означених у диспозитиву тог решења. У тужби је навео да оспорено решење побија због погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, па је са разлога ближе наведених у истој предложио да суд исту уважи и оспорено решење поништи.

Врховни суд Србије је поднету тужбу доставио на одговор туженом органу, који је поднеском од 07.5.2007. године, обавестио суд да поводом покренутог управног спора, ради отклањања повреде правила поступка донео решење бр. 01-47009-1-00143/2006-3/1 од 14.4.2007. године, којим је у ставу I диспозитива изменио оспорено решење и то тачком 1 у погледу лица које доноси решење, тако што се у уводу решења, у првој реченици после израза: "Регионални ценар Крагујевац", додаје израз: "и то директор ББ, на основу овлашћења министра финансија Републике Србије, решење 08 бр. 112-01-1/46-2006 од 02.2.2006. године" и под тачком 2 у ознаци овлашћеног лица које потписује решење, тако што се као потписник решења означава "директор Републичког центра Крагујевац Владан Шекуларац". У ставу II диспозитива тог решења је наведено да у осталим деловима остаје на снази решење Министарства финансија - Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац из става I диспозитива, а којим је одбијена жалба АА, власника "АА", изјављена на решење Министарства финансија - Пореске управе, Филијале Краљево, бр. 47-00224/15/2006-050-010 од 18.7.2006. године.

Врховни суд Србије је примерак новодонетог решења доставио тужиоцу да се изјасни да ли је задовољан тим решењем и да ли тужбу проширује на исто, па је тужилац доставио поднесак 06.8.2007. године у коме је изјавио да није задовољан накнадно донетим решењем туженог органа и да остаје код поднете тужбе у целисти, с тим што исту проширује и на накнадно донето решење од 14.4.2007. године и предложио је да суд поништи оба решења туженог органа.

Поступајући у границама захтева тужиоца из изјаве о проширењу тужбе на новодонети акт, а имајући у виду да су оспорена решења донета у истој правној ствари, Врховни суд Србије је оценио законитост оба решења туженог органа и нашао да је тужба основана.

Ово с тога што је оспорено решење бр. 01-47009-1-00143/2006-3/1 од 14.4.2007. године, тужени орган донео применом одредбе члана 154. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02... 61/05) којим је прописана могућност поништаја и измене пореског решења у вези са управним спором. Овом одредбом наведеног Закона овлашћени порески орган, против чијег је решења покренут управни спор, може до окончања спора да поништи или измени своје решење из оних разлога из којих би суд могао да поништи решење и то само ако се на тај начин отклања неправилност или незаконитост у поступку доношења решења и ако се тиме порески обвезник не доводи у неповољнији положај. У примени овог института тужени орган је био дужан да донесе потпуно нови акт којим ће одлучити о захтевима тужбе, те у случају да из уважи из разлога из којих би суд могао да поништи решење, да новим решењем замени у целини решење које је било предмет управног спора и констатује да

се тим решењем замењује претходно донето решење и то у целости.

Међутим, тужени орган је донео решење којим је извршио само измене у уводу решења и потпису овлашћеног лица и констатовао да у осталим деловима остаје на снази раније донето решење које се тужбом оспорава, што је супротно наведеној одредби закона и правној природи института поништавања и измене пореског решења у вези са управним спором. Наиме, законом је дата могућност својеврсне самоконтроле управног акта од стране издаваоца, која се не покреће по службеној дужности већ поводом тужбе овлашћеног тужиоца и то тако што је пружена могућност пореском органу да накнадно успостави законитост сопственог рада, избегавајући судску пресуду и своју ранију одлуку замени новом, различитом од првобитне, с тим да нова одлука делује *ex tunc*, бришући све произведене правне последице раније одлуке. Како тужени орган поводом управног спора није донео ново решење којим је у целости изменио оспорено решење, са правним дејством од момента доношења оспореног решења, већ је извршио само делимичну измену и оставио на снази оспорено решење у неизмењеном делу, Врховни суд Србије је нашао да су доношењем овог решења повређена правила пореског поступка од утицаја на решење управне ствари.

Како је Врховни суд Србије поништио новодонето решење из наведених разлога, то је оценио законитост решења истог органа бр. 01-47009-1-00143/2006-3 од 23.8.2006. године, које је остало на снази, а донето је у истој правној ствари. При том је нашао да су и доношењем овог решења повређена правила управног поступка, јер је решење донело Министарство финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Крагујевац, а потписао га је самостални извршилац ГГ, за кога се незна у ком својству потписује решење. Ово с тога, што је одредбом члана 165. став 1. наведеног Закона, прописано да по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, решава министар или лице које он овласти, а одредбом члана 160. став 1. тачком 7. истог Закона, да Пореска управа, којом руководи директор, одлучује о жалбама изјављеним против решења донетих у пореском поступку. Такође, одредбом члана 197. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), који се сходно примењује на основу одредбе члана 3. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано да увод решења садржи назив органа који доноси решење, док је одредбом члана 201. став 1. истог Закона, прописано да решење потписује службено лице које га доноси и најзад одредбом члана 285. став 2. наведеног Закона, утврђена је обавеза органа да на погодан начин упозна странке, која су лица овлашћења за решавање у управним стварима.

Имајући у виду да је оспорено решење потписао самостални извршилац, а из увода решења се не може утврдити да ли је то лице овлашћено за решавање по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, Врховни суд Србије је нашао да је доношењем овог решења учињена повреда правила поступка коју је потребно отклонити у поновном поступку, а због које суд није могао да оцени законитост оспореног решења у материјално-правном смислу.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, понету тужбу уважио и поништио оспорена решења, одлучујући као у диспозитиву пресуде, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) у вези члана 38. став 2. истог Закона, с тим што тужени орган у поновном поступку везан примедбама суда и правним схватањем из ове пресуде на основу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 01.11.2007. године, У. 5060/06

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК